

**Děkujeme za Váš zájem.
Kvůli pokrytí nákladů budeme vděční
za Váš příspěvek.**

**Kódem nabízenou měsíční částku (40 Kč)
lze přepsat na čtvrtletní (120 Kč) či roční (450 Kč)
Děkujeme!**

Na srdci

*(in)formační měsíčník vikariátu
Pelhřimov, regionu F. B. Vaňka*

2/25

Farnost: Červená Řečice

Doporučený
příspěvek 30-50 Kč

Malba:
Tereza
Páralová

Petrovi stačila k získání primátu jediná odpověď

Vážení čtenáři, vstupujeme do 2. měsíce r. 2025 a v něm slavíme dva svátky: Uvedení Páně do chrámu (2. února, lidově řečeno Hromnice) a Stolce Sv. Petra (22. února).

Svátek Hromnic je prastarý církevní svátek. Je to připomínka toho, že Maria a Josef do-nesli Ježíše čtyřicátý den po narození do chrámu k přede-psané oběti očišťování. Simeon při obřadu označuje dítě Ježíše jako „Světlo k osvícení pohanů“. Joseph Ratzinger (pozdější papež Benedikt XVI.) v knize Boží světlo v naší době říká: „V tomto setkání dítěte a starce vidíme setkání zanikajícího pohanského světa a nového začátku v Kristu, setkání upadajícího období Staré smlouvy a nového období církve národů.“

Na svátek Stolce sv. Petra si textem evangelia sv. Matouše (Mt 16,13-19) připomínáme okamžik, kdy Ježíš tuto novou církev zakládá. Apoštol Šimon Petr vyznal Ježíše jako Božího Syna a pak byl jako Petr – Skála ustanoven "základem církve". Připomínáme si tak primát nejen Petrův, ale i jeho následovníků (papežů) mezi ostatními apoštoly (biskupy).

Když si manažer do týmu vybírá nové spolupracovníky, většinou požaduje životopis. Pak uchazeč absoluuje vstupní pohovor a odpoví na spoustu otázek. Petrovi k získání primátu stačilo odpovědět na otázku jedinou: „Miluješ mě?“ Ježíš při výběru svých učedníků nehledal mezi hodnotáři a vzdělanci, ale oslovoval prosté lidi, většinou rybáře.

Určitě není povzbuzující slyšet o skandálech, které se odehrávaly a odehrávají v kruzích církve. Málokdo se zmíní o tom, že jde většinou o selhání jednotlivců, a že podobné kauzy se dějí i v ostatních částech společnosti. Optimismus nevzbuzuje ani pohled na řádnou lavici při bohoslužbách v našich kostelích. Ježíš ale ubezpečuje, že staví svoji církev na skále, a že jí mocnosti pekelné nepřemohou. Církev totiž nepatří papežům, biskupům, kněžím, ani věřícím, ale jedině Ježíši Kristu. A ten buduje církev z nedokonalých a hříšných lidí. A ti mu nikdy nedojdou. **Josef Kubů, trvalý jáhen, Černovice**

Na srdci - měsíčník farností vikaritátu Pelhřimov. Za obsah odpovídá vikář P. Josef Sláčík. Redaktor: Jan Mazanec (775 269 206, mazanec@centrum.cz). Registrace: MK ČR E 24463.

Příští uzávěrka: 14. 2. Jedno číslo vyjde asi na 40 Kč. V nákladu 600 kusů tiskne Rain, Jindřichův Hradec. Děkujeme za příspěvky.

Výběr z liturgického kalendáře - 2/2025

2. Svátek Uvedení Páně do chrámu

3. Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka

5. Sv. Agáty, panny a mučednice

6. Sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků

8. Sv. Jeronýma Emilianiho a sv. Josefíny Bakhity, panny

9. Pátá neděle v mezidobí

10. Sv. Scholastiky, panny

11. Panny Marie Lurdské

16. Šestá neděle v mezidobí

17. Sv. Alexia a druhů, řeholníků

21. Sv. Petra Damianiho, biskupa a učitele církve

22. Svátek Stolce sv. Petra

23. Sedmá neděle v mezidobí

27. Sv. Řehoře z Nareku, opata a učitele církve

Z osobností měsíce: svatý Blažej

Dnes si představíme mučedníka, který se narodil ve 3. století. Ačkoli se svatý Blažej řadí mezi nejznámější světce, o jeho životě a umučení mnoho nevíme.

Jisté je, že byl lékařem a později biskupem v Sebaste v Arménii (dnešní Turecko). V době pronásledování křesťanů došlo k jeho zatčení a zakusil trýznivé mučení železnými hřebeny. Roku 316 byl pak odsouzen k smrti a sťat. Blažejova osoba je obklopena výraznou tradicí. Když jednomu uvězněnému chlapci hrozilo

udušení rybí kostí, uchránil ho modlitbou před smrtí. Uctívá se jako ochránce proti krčním bolestem, kašli, bolestem zubů nebo jako patron počasí, na jehož přímlovu se mírní škody z vichřic a bouří.

Od 16. století existuje v naší církvi blažejské požehnání, při němž se drží pod bradou dvě posvěcené svíčky v podobě Ondřejova kříže.

Tímto obřadem si 3. února vyprošujeme Boží požehnání pro sebe, aby nás Bůh chránil ode všeho zlého, a hlavně to, abychom ve víře a Boží milosti vytrvali až do smrti. Blažej bývá znázorňován jako biskup, který má při sobě hřeben, svíčku, knihu a vlka.

(tb)

Kalendárium - náš vikaritát

Horní Cerekev a okolní farnosti

7. 2., první pátek - Počátky a H. Cerekvi (17.00 adorace, zpověď, mše)
14. 2., 20.00 - KD Veselá, Farní ples (**viz plakát**)
15. 2., 17.00 - ZŠ H. Cerekev, Večer chval s Hagios (**viz plakát**)
27. 2., 12.00 - 18.00, Veselá, adorace Nejsvětější svátosti

Chvojnov a okolní farnosti

7. 2., Chvojnov, 1. pátek (mše svatá, adorace k Nejsvětější Svátosti)
8. 2., 15.00–18.00 – Chvojnov, Spolčo na faře (6–15 let)
14. 2., 18.00 – Chvojnov, mše svatá pro rodiny s dětmi
15. 2., 19.00 – Chvojnov, chvály (**viz plakát**)
21. 2., 17.00 – Chvojnov, adorace před Nejsv. Svátostí, 18.00 – mše
22. 2., 15.00–18.00 – Chvojnov, Spolčo na faře (6–15 let)

Kamenice nad Lipou

udělení svátosti nemocných (NE 9. 2. - 8.00 Mnich, 11.00 Častrově,
NE 16. 2. v 9. 30 v Kamenici nad Lipou)

Pelhřimov

1. 2., 7.30 - Živá růže
1. 2., 20.00 - modlitba celého růžence, kostel sv. Bartoloměje
5. 2. a 19. 2. - po mši (cca 18.45) biblická hodina, učebna na faře
7. 2., 22.00 - modlitby mužů, fara - sál
14. 2. - 16. 2. - čtyřicetihodinová adorace v sále na faře
24. 2., 21.00 - modlitba celého růžence

Síť zve na karneval a na letní tábory

1) Středisko volného času Síť zve rodiny s dětmi na **tradiční karneval** do Myslivny v Pelhřimově. Koná se v neděli 23. února od 14:00. Tentokrát bude v rytmu a tanci večerníčků. Více: www.svcsit.cz.

2) Dne 31. ledna na svátek sv. Jana Boska (patrona mládeže) bylo spuštěno **přihlašování na letní pobytové tábory SVČ Síť**. Více na www.svcsit.cz.
Mgr. Martin Běhal, SVČ Síť - Pelhřimov

Pěší pout' do Černovic 8.2.

Zveme vás na pěší putování z Nové Cerekve do Černovic v sobotu 8.2. Vyrazíme v 8h od kostela.

Cílem pouti bude mše svatá ve 12h v kostele Povýšení sv. Kříže v Černovicích.

Chceme se modlit a nést požehnání městu Černovice a kraji kolem. Těšíme se na společné putování. Pro cestu zpět bude zajištěn odvoz řidičů do Nové Cerekve.

" Jest třeba rychle vstát a jít do Betléma, ať si tomu říká kdo chce, co chce! Nastal čas, kdy se musí jít napříč, jen mrvé ryby plují s proudem „

Jakub Deml z knihy Pout' na Svatou horu

více informací : tel: 777 200 984

Tato aktivita je reakcí na texty, ve kterých jsme v prosincovém čísle Na srdci představovali far-nost Černovice. Někteří čtenáři se spojili s černovickými farníky a rozhodli se je takto podpořit.

Mší svatou o svátku Svaté rodiny, které předcházela obřad před katedrálou sv. Mikuláše a krátké putování, jsme v naší diecézi zahájili Jubilejní rok 2025, rok mimořádných milostí důležitých k obnovení našeho vztahu k Bohu, mezi sebou navzájem a k celému stvoření.

Již v předvečer slavnosti Narození Páně otevřel Svatý Otec tzv. Svaté brány patriarchálních bazilik v Římě a symbolicky tím vyjádřil, že poutníci, kteří připutují do Věčného města, splní předepsané podmínky a Svatými branami projdou, získají zvláštní milosti.

Protože se však do Říma nedostane každý, umožnil papež pastýřům místních církví zvolit místa ve svých diecézích, kde lze tyto milosti také získat. V naší diecézi určil biskup Vlastimil Kročil tato místa:

- katedrálu svatého Mikuláše v Českých Budějovicích
- děkanský kostel sv. Jakuba v Prachaticích
- děkanský kostel sv. Václava v Sušici
- baziliku Navštívení Panny Marie v Milevsku
- **poutní kostel Nejsvětější Trojice na Křemešníku**
- poutní kostel Jména Panny Marie na Lomci
- poutní kostel P. Marie Těšitelky na Dobré Vodě u Nových Hradů
- poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kájově.

I brána katedrály naší diecéze byla otevřena

Foto: Stanislava Vitoňová/Člověk a víra

*Duch Hospodinův jest nade mnou;
proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst.
L 4,18a*

CHARISMATICKÁ OBNOVA V ČESKOBUDĚJOVICKÉ OBLASTI

OBLASTNÍ SETKÁNÍ CHO

SETKÁNÍ, NA KTERÉM DÁME
PROSTOR DUCHU SVATÉMU,
ABY SE NOVĚ PROJEVIL
V NAŠICH ŽIVOTECH.
MÍSTO MODLITBY,
SPOLEČENSTVÍ A SDÍLENÍ

SOBOTA 22.2.2025 PELHŘIMOV

**BUDOVA OBCHODNÍ AKADEMIE,
JIRSÍKOVA 875, PELHŘIMOV**

9:00 – 17:00

- MODLITBA CHVAL
- MŠE SVATÁ
- PŘEDNÁŠKY
- MODLITBA ZA VYLITÍ DUCHA SVATÉHO
- PROGRAM PRO DĚTI

Registrace: www.oblastko.cz

Registrujte se co nejdříve, kapacita omezena
V případě dotazu: charo.cb7@gmail.com

SPOLČO HAGIOS ZVE NA

VEČER chval

BŮH JAKO ZDROJ NEKONEČNÉ LÁSKY

„I kdyby hory někam odešly, i kdyby se chvěly pahorky, má
láska od tebe niky neodejde, smlouva mého pokoje se
nezachvěje, praví Hospodin, jenž s tebou soucítí.“
(Iz 54,10)

SOBOTA 15.2.2025

17:00

Gymnastický sál ZŠ Horní Cerekev

*Vstup z nové přístavby. Do sálu není povoleno vcházet v
obuvi, proto je vhodné vzít si náhradní přezůvky.*

Hagios

hagios_cz

A decorative graphic consisting of numerous thin, pink, wavy lines that spiral and curve across the right side of the poster, creating a sense of movement and rhythm.

FARNÍ

Valentýnský

PLES

ve Veselé

14. 2. 2025 20:00

vstupné: 200,-

obj. lístku u:

L. Markové

728 436 818

předtančení:

DanceArt

hraje:

kapela Great

Pořádají

hornocerekvické farnosti

CHVÁLY v klášterní kapli v ŽELIVĚ

07/02/25

19-21 hodin

*Hospodin je má záštita a píseň,
stal se mou spásou. On je můj Bůh,
a já ho velebím, Bůh mého otce,
a já ho vyvyšuji. Exodus 15:2*

*Pořádá Spolek
Hnízdo ve spolupráci
s klásterem Želiv
a bratry premonstráty*

Mariánské večeřadlo

18.1.2025 v 18 hodin

15.2.2025 v 18 hodin

*kostel sv. Bartoloměje
v Pelhřimově*

...nakonec mé Neposkytněné Srdce zvítězí!

CHVÁLY

ve Chvojnově

15/2/25

19.00

FARNÍ KOSTEL

svátost smíření

rozhovor s knězem

přímluvná modlitba

farnost_chvojnov

Kalendárium - naše diecéze (i okolí)

31. 1. - 1. 2., Banská Bystrica, Godzone - Nespútaná - konference pro ženy (adorace, modlitby, svědectví, chvály), hosté: J. Slovák, Espé, S. Magušinová, K. Rajská, K. Gunárová, L. Rišová

6. 2., klášter Želiv, Jazzový hudební večer, 19.30 - vystoupí kapela Le Plaisir, hraje mj. písně E. Piaf, H. Hegerové či Z. Navarové

6. - 11. 2., Vranov, seminář Otcovo srdce - pořádá Mládež pro Krista ve spolupráci s českým týmem Otcovo srdce

14. - 16. 2., Svatý Hostýn, duchovní obnova pro všechny - seminář vede P. Jan Mach

14. - 16. 2., klášter Želiv, Valentýnský víkend - prohlídky kláštera a kostela, koncert, speciální menu v restauraci, pivní koupel...

20. - 23. 2., Velké Losiny, seminář Otcovo srdce pro muže - Setkání povedou starší a zkušení chlapi, kteří předají otcovské požehnání na další cestu.

21. - 23. 2., klášter Želiv, víkend pro ženy - seminář vede Marek Novák a další hosté. Přihlášky přes web do 7. února.

28. 2. - 2. 3., DCM KTiš, postní duchovní obnova - v časech 15-19 hodin, více na webu akce. .

13. - 16. 3., klášter Svatá Hora, exercicie pro zdravotníky a ty, kdo pečují o druhé - vede P. Alois Křišťan

13. - 18. 3., klášter Želiv, Otcovo srdce s CZ týmem - seminář je zaměřený na zakoušení Boží Otcovské lásky, dobroty. Přihlášky přes web do konce února.

Při živém betlémě v Mezné Ježíška zastoupila Anička

V Mezné, která má asi 170 obyvatel, mají už několik let tradici živého betlému. Představují ho na druhý svátek vánoční. Pro děti i dospělé je připravené malé občerstvení, hry a živá hudba.

Organizují ho kromě dalších také Hana a Lád'a Příbylovi. Lád'a vystupuje jako Josef, jsou tu dva andělci, a dokonce živá zvířátka - dva králíci a slepice. V jesličkách letos ležela malá Anička. Na akci stojí fronta místních i lidí z okolních vesnic, kteří se o živém betlémě dozvěděli z plakátů. "Je to krásné, málokde se to dneska ještě dělá," říká jedna z návštěvnic.

Příchozí děti dostaly od anděla dárky, a mohli si tak nazdobit malé výrobky. Nechyběly ani ukázky vánočních tradic: lodičky ze skořápek, krájení jablíčka i hod pantofle. Vánoční atmosféru dotvořilo sourozenecké hudební trio, které na housle, trumpetu a klávesy zahrálo vánoční koledy.

Eliška Bervidová, IKSŽ UK

Děti v Pelhřimově nacvičily betlémský příběh

Při dětské půlnoční mši svaté v Pelhřimově některé děti nacvičily pro své kamarády příběh o narození Ježíška v Betlémě. U jesliček se nakonec sešli andělé, pasácci, tři králové a hostinský Šimon se svou ženou. Během příběhu zazněla Tichá noc v podání místních mladých trubačů. Poděkování patří účinkujícím dětem i jejich rodičům. **(jb)**

Foto: archiv rodiny Benešovy

Letos o betlém víc aneb Dobrý tip na náboženství

Během adventní doby jsme v Pelhřimově v kroužku náboženství pro 2. ročník vytvářeli společný betlém. S jednotlivými postavami jsme se blíže seznamovali, uvažovali nad jejich důležitostí v Božím záměru a následně si je každý sám vystříhl a vybarvil. Při posledním setkání před Vánocemi jsme betlém z našich postavíček vystavili v kostele sv. Bartoloměje. I taková může být adventní příprava na čas vánoční.

Martin Běhal, SVČ Sít Pelhřimov

Foto: autor

Veselá: soutěž pro děti vyvrcholila mší na Štědrý den

Foto: František Peroutka

V Novém Rychnově předali Betlémské světlo skauti...

Roku 2023 ještě Betlémské světlo dorazilo přímo z Betléma, i když už tehdy byly obavy, zda se podaří po napadení Izraele Hamásem a následné odvetné akci Izraele v Pásmu Gazy vůbec podaří dovézt. Betlém leží totiž na území Západního břehu Jordánu, který spravuje palestinská samospráva, a jen 50 km od Pásma Gaza. Loni už se ani se zažehnutím světla v Betlémě nepočítalo, rakouští skauti udržovali předloňský plamen po celý rok v jednom kostele. V Betlémě převládá muslimská komunita, část lidí tvoří také křesťané.

Foto: Stanislava Tichá

...a farnost vyzkoušela originální nasvícení betléma...

...zatímco Řeženčice vsadily na osvědčenou klasiku

Děti z chvojnovské farnosti sehrály vánoční příběh

Již od roku 1997 nacvičují děti z chvojnovské farnosti vánoční hru, aby o Slavnosti Narození Páně potěšily celé farní společenství. Herci za dlouhé roky prošli obměnou a dnes se rolí ujímají děti bývalých protagonistů. Také letos vánoční příběh nechyběl, děti ho pilně připravovaly od října pod dohledem Lucie Bartoňové.

Připomněly nám scény Zvěstování Páně, setkání Marie a Alžběty, události v Betlémě, Kristovo narození a příchod Tří králů.

Vypravěči nám pak vysvětlili, jaký příklad do našich životů jednotlivé postavy přinášejí. Vše doprovodil hrou a zpěvem farní Sborček. Děkujeme hercům, zpěvákům a organizátorům za přípravu a pěkné představení.

Text a foto: Tomáš Březina

Účastnice z našeho vikariátu o víkendu pro ženy v Želivě

Želiv vzpomínal na tři osobnosti, které spojil 11. prosinec

Před Vánocemi se v želivském klášteře konala připomínka tří neobyčejných lidských osudů, které spojil 11. prosinec. Dne 11. prosince 1949 se zachvěl oltářní kříž v Číhošti, za zády P. **Josefa Toufara**, který ono rozpohybování neviděl. Viděl až trvalé vychýlení kříže, které se pokoušel "rozluštit" až do svého únosu. Toufarův přítel a spolužák, želivský opat **Vít Tajovský** zemřel 11. prosince 1999. Toufarův žák a ministrant **Karel Vrána** pak 11. prosince 2004.

Mši svatou celebroidal královéhradecký biskup Jan Vokál. Hosty a přednášejícími na sympoziu o již zmíněných třech osobnostech naší církve, které hostil želivský opat P. Tadeáš Róbert Spišák, byli: Miloš Doležal, Tomáš Petráček, Prokop Tomek, Jan Vokál, Josef Mlejnek, Hroznata Pavel Adamec a František Burda.

Text a foto: **Jiří Vopálenský / Člověk a víra**

Lumen "rozsvítil" cerekvický kostel Tříkrálovým koncertem

V sobotu 4. ledna se v kostele Sv. Tomáše Becketa v Nové Cerekvi konal Tříkrálový koncert přednesený pěveckým souborem Lumen Pacov. Toto hudební těleso čítající cca 20 zpěváků zpívá v několika jazycích, převážně však latinsky komorní duchovní vícehlasé skladby napsané od 14. století do současnosti, včetně tvorby jejich uměleckého šéfa, hudebního skladatele Petra Koronthályho.

Ve velice krásné, povznášející atmosféře jsme mohli vyslechnout několik vánočních koledí, modliteb a mariánských oslav. Celá atmosféra koncertu doplnila a povznesla kouzlo Vánoc a byla jistě hodnotnou hodinou strávenou v hávu umění v chrámu Páně. **Radka Příbylová**

Do oslav 800 let města Pelhřimova se zapojí i farnost

Těžiště oslav se bude konat 12. - 14. září, přičemž nebude chybět také slavnostní bohoslužba v kostele sv. Bartoloměje.

Pelhřimovský modelář Josef Přenosil předal starostovi Ladislavu Medovi a místostarostovi Karlu Kratochvílovi pečlivě vyrobený model Domečku Františka Bernarda Vaňka, který je dominantou Děkanské zahrady. Tento precizně zpracovaný model bude nejprve vystaven na radnici, následně se přesune do informačního centra, kde si jej budou moci prohlédnout obyvatelé i návštěvníci města.

Pan Přenosil, který svým uměním zachycuje historické skvosty Pelhřimova, již pracuje na dalším díle – modelu Kaple sv. Kříže - Kalvárie. Do budoucna plánuje také vytvořit miniaturu někdejší Výletní restaurace Na Sadech, zbořené v roce 1987. Děkujeme panu Přenosilovi za jeho úsilí a talent, který uchovává krásy pelhřimovských památek v miniaturách pro budoucí generace.

Pelhřimovské noviny

Červená Řečice - sv. Marie Magdalény

Červená Řečice leží v malebném údolí podél Řečického potoka. Když k městu sjíždíme několika serpentunami, rozprostře se před námi v celé své kráse. Už jen pohled do údolí prozrazuje, že historie tohoto místa je velmi bohatá – dominantní věž kostela sv. Marie Magdalény, nádherná budova bývalého arcibiskupského zámku nebo rozsáhlé čtvercové náměstí. Okolí města je lemováno množstvím božích muk, křížů a soch.

Nahlédneme-li více do minulosti, zjistíme, že Červená Řečice byla osídlena nejméně na přelomu 11. a 12. století. Patří mezi historicky nejstarší městské sídlo našeho vikariátu a považujeme ji za východisko osidlování méně

příhodných oblastí Pelhřimovska. Jelikož se Řečice stala od poloviny 12. století správním centrem biskupského panství, lze očekávat i brzký vznik kostela. Archeologické nálezy předpokládají, že nejstarší kostel v obci se nacházel v místech dnešního zámku.

U této kaple/kostela stál menší dvorec, který byl proměněn ve strategicky důležitou tvrz a později hrad. S jeho rozvojem se začalo měnit i podhradí. U slibně se rozvíjícího městečka byl asi v polovině 13. století postaven nový kostel: dnešní chrám sv. Marie Magdalény.

Rozvoj města byl zbrzděn požárem roku 1375, který ho natolik poškodil, že největším, nejlidnatějším a společensky i hospodářsky nejvýznamnějším městským centrem panství se stal Pelhřimov.

Na první pohled nás zaujme dominantní hranolová věž završená cibulovitou bání s lucernou. Červená bání byla nedávno nově

Od počátku 13. století do husitských válek byla Řečice sídlem děkanství.

Opevnění kostela

Pojďme se blíže podívat na samotný kostel sv. Marie Magdalény. Jak již bylo uvedeno, postaven byl asi v polovině 13. století, ale chybí k tomu prameny. Biskup Tobiáš z Bechyně nechal kostel roku 1283 opevnit proti nájezdům nepřátel. Za pozůstatek tohoto opevnění je považována vysoká zeď z jižní strany.

Spolehlivý zdroj dokládá existenci kostela až v roce 1300, zasvěcení Marii Magdaléně je doloženo roku 1415. Roku 1680 byl kostel povýšen na děkanství. Dnešní barokní podobu získal po velkém požáru města v roce 1732. Na upraveném prostranství u kostela stojí socha sv. Jana Nepomuckého z roku 1722 a dřevěný kříž s malovaným korpusem Krista.

Hlavní oltář z roku 1948.

Útulný dojem a moderní oltář

Když pozdně gotickým portálem vstoupíme do předsíně kostela, zaujme nás kamenný náhrobník a jeskyňka se sochou Panny Marie Lurdské. Podobné náhrobní kameny jsou umístěny i při vnější straně presbytáře. Interiér chrámu potěší svojí útulností. Celkový dojem byl v době naší návštěvy ještě posílen krásnou vánoční výzdobou.

Možná někoho může překvapit, že v těsné blízkosti tu vedle sebe stojí novodobý moderní oltář a dva boční barokní oltáře se sochami svatého Jana Nepomuckého a Panny Marie.

Hlavní oltář pochází z roku 1948 z dílen Chrámového družstva. Autorem obrazu, jenž znázorňuje setkání Marie Magdalény se vzkříšeným Ježíšem, je Raimund Ondráček. Z dílny Chrámového družstva pochází také betlém.

V presbytáři nalezneme dochované sanktuárium a cínovou křtitelnicí z roku 1549 (*foto vlevo*). Dvířka sanktuária a soška sv. Jana Křtitele a Krista při křtu byla ukradena roku 1970.

Motiv Marie Magdalény se v kostele opakuje celkem čtyřikrát. Vedle již zmíněného hlavního oltáře se v kostele u ambonu nachází i její socha. Dále je vyobrazena v hlavní lodi na dvou nástěnných malbách z roku 1922 (*viz fotky na straně vpravo*).

První malba zachycuje světici, jak svými vlasy utírá nohy Ježíše, druhá ji zobrazuje s andělem u prázdného Ježíšova hrobu. Kostel sám vypráví život této světice a propojuje klíčové okamžiky jejího života.

Zasvěcení farnosti odráží i znak, na němž stojí nápis „Jdi v pokoji.“ Symboly zlatého jablka a hvězd odkazují na části znaku česko-budějovické diecéze a půlení znaku je použito ze znaku pelhřimovského vikariátu. Amfora je atribut svaté Marie Magdalény.

Použití červené a bílé pochází ze znaku města a černá ze znaku diecéze. Jelikož se jedná o farnost, je tu použito černé galero s jedním střapcem na každé straně.

Závěrem nelze opomenout Madonu z Červené Řečice. Gotická socha zobrazující Pannu Marii s Ježíškem pochází z konce 15. století.

Původně byla polychromovaná a součástí gotického oltáře. V našem regionu se jedná o dochovaný unikát. V kostele ji dnes ale nenajdeme, nachází se v expozici pelhřimovského Muzea Vysočiny.

Ve městě stojí ještě hodnotný jednolodní kostel **Božího Těla**. Poprvé je zmíněn v roce 1390. Na přelomu 16. a 17. století byl upraven a byl

Dnešní podoba
sanktuária
a křtitelnice

Erb farnosti

k němu přistavěn kůr. Jeho devastace započala v 80. letech 20. století, kdy byl zrušen okolní hřbitov. Roku 2017 proběhla anketa, v níž se 90 % lidí vyslovalo pro převod kostela do majetku města. To chce zpustlý chrám postupně opravit. K farnosti patří i kostel sv. Martina v **Rovné**, který se díky iniciativě místních postupně daří obnovovat.

Otec Heřman má vedle řečické na starosti další dvě farnosti (*fotky - další strana*)

V **Hořeptíku** byl farní kostel postaven ve 2. čtvrtině 13. století, poprvé zmiňován v roce 1351. Roku 1677 je doloženo zasvěcení kostela Nanebevzetí Panny Marie, o 23 let později je uváděno dnešní zasvěcení Největější Trojici. Do současné podoby byl přestavěn v 17. století, některé úpravy byly prováděny ještě v 19. století.

Marie Magdaléna a její ztvárnění na nástěnných malbách a pomocí sochy.

Další farností jsou **Košetice**, kde najdeme krásně opravený kostel sv. Jana Křtitele. Z původní gotické stavby se dochovala loď, presbytář a věž. V roce 1758 byly provedeny barokní úpravy.

Součástí farnosti je i starobylý kostel v **Onšově**, který je stavebně datován do 1. poloviny 13. století, První písemný doklad pochází z roku 1352. Zasvěcení sv. Martinovi je poprvé uvedeno v roce 1651. Na zalesněném vrchu Hůra nad Onšovem stál do roku 1818 poutní kostel Proměnění Páně. Dnes zde nalezneme kříž s tabulkou, který někdejší stavbu připomíná. **Tomáš Březina**

A nyní už jen obrazem: farnost č. 2 - Košetice

Košetice -
sv. Jana Křtitele

Buřenice -
sv. Šimona a

farnost č. 3 - Hořepník

Onšov -
sv. Martina

Hořepník -
Nejsvětější Trojice

KOSTELY, MŠE A POUTĚ

1) farnost Červená Řečice:

farní kostel sv. Marie Magdalény - mše Út, Pá - 18 h, Ne 8 h
- pouť 22. 7., v neděli po svátku

kostel sv. Martina v Rovné

- foto vpravo - loni byla natřena střecha
- pouť 11. 11., v neděli po svátku

kostel Božího Těla v Červené Řečici

- foto vpravo - nyní v majetku města

přifařené vsi: Bácovice, Milotičky, Popelištná, Těchoraz, Zmišovice, Milotice, Křelovice, Bitětice

2) farnost Košetice:

farní kostel sv. Jana Křtitele - mše Ne 8.30
- pouť 24. 6., v neděli po svátku

filiální kostel sv. Šimona a Judy v Buřenicích

- mše - zhruba jednou za čtvrt roku
- slaví se na svátek Proměnění Páně (6. srpna)

filiální kostel sv. Martina v Onšově - mše Čt 16.00 (od 15.00
také mše v místním domově důchodců), Ne 11.00
- pouť 11. 11., v neděli po svátku

přifařené vsi: Babice, Dunice, Chyšná, Nová Ves, Krasolesí, Jiříčky, Martinice u Onšova, Skoranovice, Chlový, Těškovice, Studený

3) farnost Hořepník

farní kostel Nejsvětější Trojice - mše Ne 9.30
- pouť na svátek Nejsvětější Trojice

přifařené vsi: Arneštovice, Bořetice, Kyjov, Radějov, Dobroměřice, Březina, Mašovice, Vítovice, Lesná, Přáslavice

Proč stavět žebřík do nebe? Bůh sestupuje k nám

P. PaeDr. PhDr. Róbert Heřman Josef DOBRANSKÝ, OPraem (*1982 v Trebišově na Slovensku). Roku 2005 vstoupil do kláštera v Želivě a od opata Bronislava získal řeholní jméno Heřman Josef. Vysvěcen na kněze byl roku 2010. Od roku 2011 je farářem v Červené Řečici. Jeho koníčky jsou literatura faktu, hudba a film, cestování po kulturních památkách, fotbal a hokej.

Jaká byla Vaše cesta ke kněžství?

Za tu cestu jsem moc vděčný. Byla bohatá na lidi, se kterými bych se jinak pravděpodobně nesetkal. A nemohli by mne obohatit o svoji dobrotu a moudrost. V klášteře jsem našel druhý domov a přátele. Velký podíl má na tom opat Bronislav a další spolubratři z komunity. Bronislav mě přijal do kláštera a vybral mi řeholní jméno Heřman Josef a poslal mě na teologická studia do semináře v Badíně u Banské Bystrice. Na tato studia také rád, zažil jsem tam dobrou partu a hezké chvíle. Byla to pro mě správná cesta a myslím, že svým způsobem nějak dále probíhá - že se postupně učím být dobrým knězem.

Co se vám na Vámi spravovaných farnostech líbí?

To je dobrá otázka a skrývá v sobě jednu velkou moudrost. Myslím tím moudrost pro život nás, kněží, ale třeba i pro mladší generaci. Ve farnostech se setkávám s lidmi bohatými na životní zkušenosti. S oblibou říkám, že mají životní moudrost, která je k nezaplacení. A rád jim naslouchám, tím se neustále učím. Za to jsem jim moc vděčný. A to se mi moc líbí. Mnoho věcí se nám může líbit, ale nepřinese nám trvalý pokoj a štěstí. A proto s rozvahou si vybírám spíš to, co není líbivé, ale co mě vede ke štěstí.

Jaká je Vaše pastorační zásada (heslo, motto)?

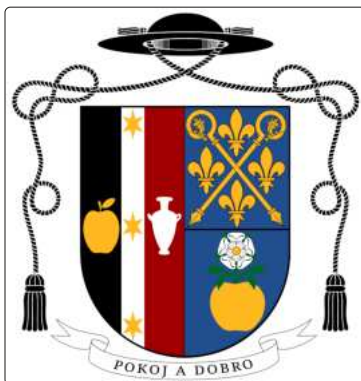
Pax et bonum - pokoj a dobro je moje heslo z kněžského erbu (*viz obrázek na protější straně*). Inspirací k tomuto heslu jsou Velikonoce. A slovy „Pokoj vám“ Kristus také promlouvá k ustrašeným apoštolům.

Nikdo z nás není tak silný, jak by chtěl být, já sám mám mnohdy obavy a strach. Nechci u toho ale zůstat, a proto chci přinášet pokoj a dobro.

Jaká má být podle Vás být církev 21. století?
Měla by si být vědoma, že Bůh je nad náboženstvími, nad církvemi, nad všemi lidskými systémy. Stal se člověkem, a tím definitivně vyjevil svou lásku ke každému člověku.

Přišel a přichází pro každého. Bůh nechce, abychom rozlišovali, kdo je mu blízko, a kdo je od něj naopak vzdálený.

Nechce, abychom si stavěli věže a žebříky do nebes. On totiž sám sestupuje dolů k nám. Přichází ke každému z nás a učí nás lásce ke všem lidem.

Erb spojuje znak farnosti a řádu premostrátů. Obsahuje i znak rodiště kněze (Třebíšov). Růže je oblíbená rostlina kněze, jablko symbol farnosti i diecéze, i atribut svätce Heřmana Josefa.

kontaktní údaje - kněz:

P. Róbert Heřman Josef Dobranský

mobil: 734 435 068

e-mail: robert.herman.josef.dobransky@dicb.cz

web: marie-magdalena.cz

v Košetických vypomáhá P. Jan Křtitel František Mrákava (žije v Želivě)

předešní kněží Červená Řečice

1939-54 P. Věnceslav BUREŠ
1954-64 P. František BROŽ
1964-68 P. Vladimír TŘEBÍN
1968-88 P. Václav MOTEJL
1988-90 P. Karel PLAVEC
1991-97 P. Ignác Jaroslav
GOTTFRIED
1997-2011 P. Jozef Gabriel
LABUDA

předešní kněží Onšov

1942-61 P. Karel PŘIBYL
1961-73 P. Bohumil HASSMANN
1973-84 P. Augustin MALÝ
od 1984 spravováno z Č. Řečice

Musíme to zdvojnásobit andělama, utěšují se Řečičtí

Ano, i v Červené Řečici a okolí se kostely vylidňují, chybí v nich mladí. A aktivity, před 20 lety běžné, jsou dnes nemyslitelné. Kladem ale je, že i zde - stejně jako minule v Černovicích - najdeme pár „zapadlých vlastenců“, kteří nerezignovali a snaží se ovlivnit aspoň to, co ve svém věku mohou. Sešli jsme se s nimi na řečické faře, s pohoštěním místního kněze, otce Heřmana.

Roli urychlovače smutného trendu zde nejspíš sehrálo zrušení základní školy v Červené Řečici před 20 lety. A samozřejmě covid. Dnes se budova školy představuje – příznačně... na domov důchodců.

„V Řečici nic není, žádné služby, kromě Vietnamce žádný obchod. Lidé nakupují a pracují v Pelhřimově,“ říká Jitka Hladká. Ta doufala, že levné parcely sem přivedou i mladé věřící. Jenže těch pár asi i ze setrvačnosti využívá „duchovních služeb“ v Pelhřimově či Želivě. „Náplavy“ s městem nežijí ani mimo kostel, nechodí na akce města. Řečice se stala noclehárnou s pěknými kulisami Trnávky a zámku.

Ani v okolí to není lepší. „S manželkou jsme v kostele asi nejmladší. A to je mně 68 let,“ říká Václav Loskot z Košetic, truhlář a kostelník, mj. synovec sestry Akvinely (*Ludmila Loskotová, 1923-2007, zakladatelka Domova svaté Rodiny – pozn. red.*). „A já jsem na mši ve všední den nejmladší už 20 let,“ usmívá se paní Hladká.

Pomyslný nejvyšší trumf vynáší Zdeňka Kaňková zmínkou o 92letém varhaníkovi v Hořepníku. „Hraje moc pěkně, což o to, ale teprve teď se zdá, že by mohl mít následovníci z Bořetic,“ dodává hořepnická kostelnice. Do obce se přivdala. „Přechod pro mě byl šok. Ve Veselém jsem kromě úžasného kněze doktora Jaroslava Kadlece (*mj. i církevní historik, 1911-2004 – pozn. red.*) byla zvyklá na plný kostel.“

Není koho učit

Jitka Hladká 30 let v Řečici učila náboženství, do zrušení ZŠ i přímo v ní. Učila by dál, ale není koho. „Poslední byli předloni dva kluci. Jejich mamka říkala, že když už tu bydlí, nebudou chodit do Pelhřimova. A pak jsem učila už jen vnučku přes Skype,“ doplňuje.

Asi se nedá říct, že by lidé měli přímo něco proti církvi. Když je v kostele hudební akce, přijde jich celkem dost. Košetický varhaník

Foto: archiv Petra Bloudka

Petr Bloudek má zkušenost s pořádáním Novoročního a adventního koncertu a už potřetí zorganizoval štedrodenň trubení z věže kostela (*viz fotografie výše*). I v Hořepníku je kostel plný jen při vánočním hudebním pásmu. „Taky jsem si říkala, že by mohlo být v kultúráku, ale pak jsem to zavrhlá. Vždyť takhle aspoň při koncertě ti lidé vidí kříž – a třeba si Bůh někoho zavolá,“ věří Zdeňka Kaňková.

Řečický kostelník Zdeněk Syrovátka vzpomíná na svěcení zvonů či na dobrou atmosféru brigád na kostele, na zapojení těch, kdo na mše nechodili – a společná posezení. „I dnes ženské na úklid kostela přijdou. Vaříme jim se ženou kafe, i po štamprleti dáme. A řeknu jim, že když to tu hezky poklidily, tak taky můžou přijít na mši,“ líčí situaci v Košetických Václav Loskot, tvůrce nových schodů na kůr. Varhaník Petr Bloudek tam zase inicioval generální opravu varhan.

A v Hořepníku díky manželům Kaňkovým zkrásněl mariánský výklenek. „Jednou jsem si tam klekla a povídám si: Tady je to ale zubožené. A přišlo mi, že obraz mi říká: Tak s tím něco dělej. Tak jsme to s manželem připravili, zajistili zedníky, já to vyčistila a říkám mužovi: Teď se pomodlíme za Hořepník, aby sem chodili lidi,“ líčí Zdeňka Kaňková, která se malým počtem lidí na mši nenechává „zdeptat“: „Když přijde 15 lidí, říkám: Musíme to zdvojnásobit 15 andělama, každý přece má svého. Takže je nás s panem farářem 32. A to už jde!“

Foto: Michaela Bolková/Apha.cz

Další duchovní aktivity nad rámec mší tu ale nenajdeme. Dříve byly dětské mše a v okolí dokonce dětské tábory. Někdejší poutě na Slovensko jsou také jen vzpomínkou, dnes by se nezaplnil autobus. Otec Heřman v Řečici zkusil zavést Biblické hodiny. „Přišlo pár babek, pořád ti samí lidé, šest až osm,“ glosuje svým typickým humorem pan Syrovátka. V Hořepníku se nedaří ustálit ani růženec přede mší, natož modlitby matek. Když přítomní chtějí vzpruhu, Václav Loskot jede do Pacova na dětskou mši svatou, Zdeňka Kaňková na chvály do Želiva.

Jak to tu bude za 10 let? „Z kostelů budou muzea. Přijede kněz se šoférem, ten mu bude asistovat, odslouží mši a odjedou,“ říká napůl s úsměvem, napůl vážně pan Syrovátka – a vzpomíná, jak opravoval i kostel Božího Těla, který už církvi nepatří (*u starého hřbitova - viz text výše*). I v Košetících je kostel nabízen obci. Přítomní se bojí, že mše se tu přestanou sloužit a senioři už na mše někde jinde dojíždět nebudou.

„Ale v Bibli často stojí: Nebojte se. I kdyby nás na mši šlo deset, ale byli jsme čistého srdce, tak to stačí. Ale těm, které potkáme, až vyjdem z kostela, musí být jasné, že si neseme radost z Boha,“ říká Zdeňka Kaňková. Ona „svou troškou“ přispívá už tím, že kolemjdoucím při cestě z nedělní mše předává požehnání ze mše a děti „okřížkuje“.

Je zajímavé, že třeba předloňskou obnovu poničeného kříže sv. Jana

v lesích na Rovnou iniciovaly ženy z Rovné, které na mše nechodí. Otec Heřman kříž požehnal (*viz snímek vlevo*) – a vznikla nová tradice procesí s pohoštěním i písněmi. „Ano, když jsem potřebovala pomoci (a vyrůstala jsem těžko), tak mi často nepomohli křesťané, od kterých bych to čekala, ale prostě lidi s dobrým srdcem,“ říká paní Kaňková.

Ostatně ukazuje se, že ani některé „skalní“ rodiny nemají jistou „návaznost“ dětí v oblasti víry. Nicméně obě zmíněné ženy věří, že se lidé se k víře v Boha vrátí, protože nějakou „kotvu“ přece mít musí. Diskutující se také shodují, že spojovat úbytek věřících s přístupem toho kterého kněze je nesmysl. „Jsme vděční, že tu našeho pana faráře máme. Je to hodný, tišší a dobrosrdečný člověk,“ říká Zdeňka Kaňková. „Vše, co je třeba, má na starosti,“ doplňuje Václav Loskot.

Rádi vzpomínají i na předešlé „pány děkany“ (*zvyk takto titulovat kněze tu trvá, i když farnost už děkanstvím není – pozn. red.*) Václava Motějla a Gabriela Jozefa Labudu, který si místní získal svou nenuceností – mj. dodnes jezdí fandit na fotbal do Košetic. Otci Heřmanovi nyní ještě v Košeticích a Křelovicích vypomáhá další „Želivák“, Jan Křtitel František Mrákava, neúnavný zpovědník při nedělních mších v Želivě a originální obdivovatel Východu (a to nejen v duchovní oblasti).

Poslední slova našeho setkání jsou nadějí: „Děkujeme Bohu, že tu s námi je, a že to i tady bude řídit tak, jak chce.“

Jan Mazanec

Foto: Tomáš Březina

Tříkrálová sbírka. Pelhřimovská charita sčítá výsledky

Mráz a sníh doprovázel letošní Tříkrálovou sbírku na Pelhřimovsku, Pacovsku a Kamenicku. I přesto do všech koutů našeho vikariátu vyšly desítky tříkrálových skupinek, aby přinášely radost a požehnání. V době uzávěrky časopisu (20. 1.) bylo rozpečetěno 70 % kasiček. Štědrí dárci do nich přispěli 1 429 047 korun.

Ačkoli nejsou sečteny všechny kasičky, zdá se, že jubilejní 25. ročník Tříkrálové sbírky překoná ve výsledném výtěžku všechny předešlé roky. Vážíme si vaší neutuchající důvěry v tuto sbírku. Děkujeme všem, kteří jste přijali koledníky u svých dveří a otevřeli jim svá srdce. Každý váš dar má velký smysl a pomůže přímo v našem regionu.

Tříkrálová sbírka je důkazem, že dobro a štědrost mají moc spojovat lidi. Na území našeho vikariátu se toto poselství daří předávat již dlouhou řadu let. Možné je to díky nezastupitelným tříkrálovým dobrovolníkům a lidem, kteří jim vytvářejí potřebné zázemí.

Úspěšnost koledy se také často odvíjí od podpory místní samosprávy. Vážíme si i koncertů a dalších akcí, pořádaných ve prospěch sbírky. Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat. Rosteme díky vám.

Průběžné výsledky sbírky za Charitu Pelhřimov

Kamenicko a Černovicko –	354 125 Kč
Z Pacovska zatím nebyly v době uzávěrky časopisu výsledky	
Pelhřimovsko –	1 074 922 Kč

Vybrané obce:

Božejov	14 719 Kč
Častrov s místními částmi	35 720 Kč
Černovice s místními částmi	66 160 Kč
Červená Řečice	17 560 Kč
Kamenice nad Lipou s místními částmi	111 723 Kč
Kojčice	29 591 Kč
Košetice	24 803 Kč
Křeč	48 359 Kč
Mnich s místními částmi	22 847 Kč
Nová Cerekev s místními částmi	54 890 Kč
Olešná s místními částmi	29 829 Kč
Pelhřimov s místními částmi	490 328 Kč
Počátky	25 824 Kč
Rynárec	41 652 Kč
Veselá	21 601 Kč
Zachotín	25 461 Kč
Žirovnice	27 527 Kč

Akce:

Koncerty	36 023 Kč
Tříkrálový pochod na Křemešník	31 745 Kč

Celkový výsledek a výtěžky v jednotlivých obcích na území Charity Pelhřimov zveřejníme v příštím čísle časopisu. Průběžné výsledky lze sledovat na www.pelhrimov.charita.cz/trikralova-sbirka/vytezek-v-nasem-regionu/.

Pokud vás koledníci nezastihli doma, a chtěli byste ještě pomoci potřebným, stále je možné přispět skrze online koledu na webu www.trikralovasbirka.cz. Nezapomeňte vyplnit jméno obce, PSČ nebo Charitu Pelhřimov. Děkujeme! K+M+B+2025

Tomáš Březina, koordinátor Tříkrálové sbírky

Fotogalerie z Tříkrálové sbírky napříč vikariátem

Horní Cerekev

Těmice

Skrýšov

Červená Řečice

Babín, Pravíkov

Betlém, Mirotín,
Hutě, Vrše

Jetřichovec

Benešov, Dobešov,
Vackov

Nová Cerekev

Lidmaň

Plevnice, Chválov,
Řemenov

Mnich

Božejov

Vlkosovice, Cihelny
Panské Mlýny

Černovice

Lukavec

Kojčice

Košetice

Bořetín

Radka Příbylová, zdravotní sestra, Chmelná

Co pro mě znamená Bůh?

Bůh pro mě je: jistota, naděje, radost, bezpečí, ale také respekt, řád, vůle, tajemství, pravidlo, nápo-
věda...

Stále se učím modlit se k němu - od potřeby a touhy umět ty základní modlitby, přes občasné vnitřní vzdor, že je ale přeci nebudu odříkávat a papouškovat, až k úžasu a obdivu a nakonec i k vnitřní a vlastně i vnější radosti, že smím... že smím s Bohem hovořit vždy, kdykoliv, kdekoliv, na rovinu, o všem, jakýmkoliv tónem, že můžu při modlitbě plakat, mluvit rychle a nahlas, že můžu při modlitbě mlčet, a přitom vím, že On ví...

Jak se moje víra vyvíjela a jak se dnes projevuje v mém životě?

Já se představuji jako konvertita, i když prý je přesnější výraz „reverzita“ (*změna ve smyslu návratu k něčemu – pozn. red.*) – to říkám s úsměvem a nadsázkou. Jako miminko jsem byla pokřtěná, ale dál jsem ve víře vychovávána nebyla, do svých 20 let jsem „úspěšně“ živila ateistické podhoubí a důvěřovala jsem kosmonautům, kteří žádného Boha ve vesmíru neviděli.

Pak to ale přišlo... Úplně na počátku byla vášnivá diskuze s věřící spolužačkou, která s naprostým klidem, nadhledem, pokojem a úsměvem náš dialog uzavřela slovy: „Však on si Tě Bůh najde...“

Pak jsem se seznámila se svým manželem, který byl z hluboce věřící rodiny a řekl mi o tom. A mně, ač jsem ani trošičku netušila, „do čeho jdu“, stálo za to přijít na kloub tomu, co to vlastně znamená.

Tohle je ale jen ta vnější strana mé cesty víry, kdy jsem pro lásku s malým „I“ šla hledat lásku s velkým „L“. Ta vnitřní je zázračný Boží úmysl, plán, cesta a dar. Když řeknu, že jsem „víru našla“, tak to nevystihuje situaci, že jsem byla opravdu obdarována novým životem, novou šancí.

Ne všechno a vždy bylo pro mě jednoduché. Přišla jsem do rodiny tradičně věřící, chtěla jsem tam moc patřit a asi jsem k tomu dostala i velkou milost. Takže jsem zpočátku respektovala pravidla života s vírou a z víry a dneska se toužím připodobnit té hloubce a opravdovosti, s jakou se víra v této rodině žila.

Dobře vnímám, uvědomuji si, že jsem stále na cestě s Bohem k Bohu...

Ze zvědavosti a osobní splašenosti (s nadsázkou se ptám, jestli i tohle jsou moje hřívný) jsem loni kývla na pozvání k účasti na semináři Život v duchu podle Sieverse a tam jsem řekla své „ano“ i Duchu svatému. To je „zkušenost“ těžko popsatelná, ale rozhodně „neodpáratelná“ a určitě ji všem upřímně doporučuji.

S několika ženami z naší farnosti jsme vytvořily novocerekvickou skupinku Modliteb matek, což je pro mě další úžasný dotek Boží lásky, milosti a dobroty.

Jak vnímám církev?

Církev vnímám jako velice složitý organismus, na který stále přicházejí nejrůznější nemoci, nejen ty dětské, ale i ty zhoubné.

Když ale Bůh stvořil svět i nás a doporučil a napověděl nám, že máme být pohromadě, tak věřím i doufám, že jeho Láska bude tak mocná i velkorysá, že pohne i naší neklidnou, nerozumnou pyšnou vůlí tak, abychom nějak tu církev jako společenství zachovali.

S oblibou říkám: „Co je minuta proti věčnosti...“, a tak doufám, že když máme za sebou nějakých 2000 let, tak že Bůh nám ještě nějakou tu „štreku“ připraví... No, uvidíme

Petice žádá setrvání redemptoristů na Svaté Hoře

V Příbrami vznikla petice, která žádá setrvání redemptoristů na Svaté Hoře. O jejich stěhování rozhodlo vedení řádu na Slovensku. Podel autorů petice redemptoristé k poutnímu místu neodmyslitelně patří. Občanská iniciativa proto využívá vedení kongregace redemptoristů, aby rozhodnutí opustit Svatou Horu přehodnotilo. (čtk)

Když je někdo roztržštěný, potřebuje i duchovní pomoc

Okresní lékařská komora udělila ocenění "Vynikající lékař Pelhřimovska" Jaroslavu Maxovi Kašparů. Při této příležitosti s ním žirovnická varhanice Monika Dvořáková pořídila rozhovor pro Žirovničan, zpravodaj města, v němž se oceněný narodil. Se svolením redakce text přetiskujeme.

Jaroslave, nejprve Ti chci poblahopřát ke Tvému ocenění. Znáš Tě jako místního ochotníka, rybáře, kněze, esperantistu, spisovatele, absolventa pěti vysokých škol a majitele sedmi akademických titulů. A dnes už také jako čerstvého nositele titulu „Vynikající lékař Pelhřimovska“. Baví Tě studovat?

Jako student medicíny jsem se setkal s jezuitou a byl osloven jejich spiritualitou, která klade silný důraz na spojení širokého vzdělání a hluboké víry. Žiji tímto stylem po celý svůj život a nelituji ani na chvíli takového dobrodružství.

Řekni pár slov ke Tvému lékařskému ocenění.

Když někdo pracuje ve vědecké disciplíně, má zásluhy v oboru a stane se v odborné veřejnosti známým, dostává před svým pohřbem medaile. A tak mám v šuplíku Heverochovu medaili za zásluhy o rozvoj psychiatrie, ocenění Slovenské Neuwirthovy společnosti za ochranu života, diplom za rozvoj esperanta v medicíně, ocenění a jmenování členem Mezinárodního centra pro experimentální a aplikovanou hypnózu z italského Milána. A poslední je tento.

Kterého si vážíš nejvíce?

Jedno ocenění je z oboru jazykového, druhé z etického a dvě z medicinského, takže na to nelze odpovědět. Vážím si proto všech.

Začal už jsi odpočívat a prohlížet si medaile?

Na to nemám čas. Dávno už jsem pochopil, že roztržštění lidé potřebují jak pomoci duševní, tak i duchovní, a pracuji proto také jako kněz. Abych nevyšel z lékařské profese, pracuji také jako policejní-soudní expert v oboru psychiatrie, a to prakticky pro celou republiku.

Co je náplní takového oboru?

Dělám znalecké posudky na pachatele trestné činnosti. Krádeže, loupeže, znásilnění, vraždy. Podle nich soud rozhoduje o výši trestu.

Kdyby někdo z našich občanů potřeboval Tvoji pomoc, může se na Tebe ještě obrátit? A kde Tě najde?

Každý Žirovničák má u mne doložku nejvyšších výhod. Říkám, že mám tři bydliště: domov, kostel, kriminál. V tom posledním ať mne raději nikdo nehledá.

Jaké máš plány do budoucna?

Jsou tři. Činnost, činnost, činnost. Když přestanu pracovat, budu mít na místním autobusáku vyvěšené parte. Právě píše svoji osmatřicátou knihu. Tentokrát vyjde ve slovenštině. Některé moje knížky už vyšly v polštině, italštině, francouzštině, esperantu a v litevštině.

Předpokládám, že je to Tvoje relaxace.

Přesně tak. Divadlo v Žirovnici časově už nestíhám. Na rybaření a cestu se psem k vodě si musím čas udělat. A chodím poslouchat léčivé ticho do žirovnického kostela. Úžasný balzám pro psychiku.

Jaroslave, jsi zapsán do Guinnessovy knihy rekordů jako držitel největšího počtu vysokoškolských titulů v České republice. Mě osobně by zajímalo (a čtenáře jistě také), na jakých univerzitách jsi všechny své tituly získal a co přesně znamenají?

Nejprve jsem studoval zubní lékařství na lékařské fakultě UK v Praze, poté jsem absolvoval studium všeobecného lékařství na Univerzitě Komenského v Bratislavě (titul MUDr. et Dr). Dále jsem studoval obory etiku a pedagogiku na Jihočeské univerzitě v Č. Budějovicích, ve studiu teologie jsem získal doktorát (titul Ph.D.) a habilitoval jsem na univerzitě v Košicích. V roce 2011 mi vědecká rada Vysoké školy zdravotnictví a sociální práce sv. Alžběty v Bratislavě udělila titul dr. h. c. a následně i titul mimořádného profesora. Doktorát z pedagogiky (PaedDr.) jsem získal na Řeckokatolické teologické fakultě Prešovské univerzity. Titul ICEAH není akademický, ale profesní a označuje členství v Mezinárodním centru pro experimentální a aplikovanou hypnózu.

Monika Dvořáková, Žirovnice

Komentáře k znovuotevření katedrály Notre Dame

Historička umění Klára Benešová, která s manželem jezdila na chalupu u Houserovky a účastnila se též do brožur mapujících sakrální objekty v okolí, byla pozvaná na debatu časopisu Echo na téma znovuotevření katedrály Notre Dame v Paříži. V debatě se ohrazovala proti těm, kteří se snažili potlačit křesťanský rozměr chrámu, nebo říkali, že se katedrála neměla opravit či opravit "moderně". Zde je pár jejích postřehů z debaty:

1) k tomu, jak vnímali stavbu tehdejší lidé a je katedrála symbolem západní křesťanské civilizace?

Gotická katedrála, a to nejen Notre Dame, patří nepochybně k vrcholným projevům evropské kultury. To, myslím, vnímá většina lidí, kteří před ní stanou. Ano, mají to v turistickém průvodci, v mobilu na internetu, tak tam jdou. Ale i tak je přitahuje: svým umem, konstrukcí, velkolepostí... Je to něco až nepochopitelného, něco, co člověka i dnes přesahuje, a lidé to cítí, přičemž většinou ani nevědí, co vlastně ta složitá symbolika znamená. Ale fascinováni jí jsou; a zároveň dnešnímu člověku je mnohé z toho už vzdálené. Pro tehdejšího, tedy středověkého člověka to tak ale nebylo. Ten byl zcela pohlcen vírou, veškeré jeho skutky šly ke spáse, kterou katedrála zosobňovala. (...) Nelze o ní mluvit bez důrazu na její duchovní rozměr. Vstupovalo se do ní portálem, který představoval přechod mezi světem světským a světem sakrálním, tedy příbytkem Božím. A to mělo obrovskou přitažlivost pro tehdejšího člověka, ať byl z chudých vrstev, nebo z vrcholných kruhů. Ať už si o tom dnes myslíme, co chceme. Když se člověk nad tím zamyslí s jistou mírou otevřenosti, tak jim spíš může závidět...

2) k tomu, proč se po požáru torzo "kreativně nedotvořilo " v moderním duchu – tedy např. stavbou bazénu na střeše

Bylo úžasné, jak Francie zmobilizovala všechny odborné síly, vědce, specialisty, přírodovědce, archeology, řemeslníky, kteří znali postupy při stavbě katedrál, prostě každého, kdo mohl přispět. Myslím,

Foto: Petr Fojtík/Mápy.cz

Jeden z návrhů moderní opravy

že se v tom ukázala síla francouzské společnosti. A ukázalo se, jak je důležité vědomí kontinuity, vždyť když se obnovoval dřevěný krov, tak naštěstí stále existují dubové lesy, které zakládali francouzští králové, které stále opatruje stát. A tyto duby mohly být nyní použity stejnými způsoby a technologiemi, jako to dělali středověcí stavitelé katedrál. Fandím tvůrčím vstupům moderní architektury do historického prostředí, často to může být obohacující. Ale tady šlo o to, že ta stavba může unést jen něco a jen na něco se hodí. Myslím, že odborníci to brzy vysvětlili prezidentu Macronovi, který, a to nevylučuju, to původně myslel s tím „kreativním dotvořením“ vážně. Ale brzy couvnul.

Komentář k tomu, že Trumpa volila řada křesťanů

Ovládnou po vítězství Donalda Trumpa USA konzervativní a křesťanské hodnoty? Možná hrozí spíš jejich diskreditace.

Občas se dívám na Youtube a tamní algoritmy mi už vícekrát nabídly záběry z různých vystoupení Ronalda Reagana, někdejšího prezidenta USA a jednoho z vítězů nad Sovětským svazem. Reagan byl, stejně jako Trump, republikán. Rozdíl v osobnostech je však do očí bijící: V prvním případě usměvavá noblesa a neagresivní anekdoty, v druhém případě něco, co by mělo člověka znepokojovat tím více, čím více je křesťanem. Mnozí američtí křesťané tím ovšem evidentně znepokojeni nebyli. Je taková radost na místě?

Menší zlo?

Odpovědět na tuto otázku je velmi těžké, protože konkurenční uchazečka o Bílý dům dala křesťanům přamálo důvodů, aby ji volili. Někdo říkal, že se rozhodovalo mezi (její) otevřenou dlaní a zaťatou pěstí (Donalda Trumpa). To by měla být pro křesťana čistě teoreticky jasná volba ve prospěch kandidátky za demokraty. Jenže ono je možné považovat za dobře odůvodněné i stanovisko, že křesťan kandidátku s takto výrazně propotratovou a genderisticko-levicovou orientací volit z principu nemá, nebo dokonce nesmí.

Zvolením Trumpa je na obzoru nejen zemětřesení v mezinárodních vztazích a další obrovská porce nevypočitatelnosti, již má dnešní svět i tak dostatek, ale (a to je ještě větší riziko) i diskreditace právě oněch „křesťanských“ či „konzervativních“ hodnot, na které se Donald Trump a řada jeho sympatizantů odvolává.

Nejeden komentátor se pozastavil nad tím, jak jsou voliči schopni bez mrknutí oka podpořit někoho, jehož jednání a osobnost jsou v naprostém rozporu s hodnotami, které údajně ctí a hájí. Řada křesťanských videí třeba na serveru Youtube upozorňovala právě křesťany, že takovýto rozpor je charakteristický i pro osobnost „Antikrista“. Jiní komentátoři přinášejí termín buranské chlapáctví. „Buranské chlapáctví“ se vyznačuje tím, že to žádné chlapáctví není. Buranskému

chlapákovi například stačí zalichotit, a je váš, aniž o tom ví.

Zřejmě jen málokdo z Trumpových příznivců si uvědomuje, že jeho deklarace „nechceme válku,“ nejenže nemusí přinést mír, ale může války přinést či prodloužit. Adolf Hitler i Vladimir Putin nerozpoutali válku proto, že válku chtěli jejich rivalové a oni jen podnikli preventivní protiútok, nýbrž právě proto, že ji jiné země nechtěly.

Neviděly, že hrozí, nepřipravovaly se na ni a maximálně ustupovaly, jen aby se jí vyhnuly. Zvláště, když (by) ten ústupek znamenal ztrátu území či svobody někoho jiného. To se pak, jak známo, moudře ustupuje vcelku snadno.

Agresivní diktátoři se neřídí tím, zda někdo jiný chce, nebo nechce válku, nýbrž tím, zda je, či není silný a odhodlaný se (nebo druhého) bránit. Ignorování této zákonitosti nepřináší mír, nýbrž právě válku. Kdo si stěžuje na prohnílost Západu, ať do ní zahrne nejen „genderismus“ a sňatky homosexuálů, ale i neprozíravost, zbabělost, ustrašenost, sobectví, neochotu pomoci potřebnému a nekritické konzumování dezinformací šířených nepřátelskými mocnostmi.

Silná stránka demokracie je i její slabinou – volební právo pro všechny, i ty snadno manipulovatelné. To, že vyspělý demokratický stát s 335 miliony obyvatel dokázal coby dva jediné vážné kandidáty na prezidenta vyprodukovat Kamalu Harrisovou a Donalda Trumpa, je ostuda a problém. Nezbyvá než se modlit a snažit se zařídit (třeba i vlastní angažovaností), aby se ve svobodném světě do finále probíjovávalo co nejméně zmatených aktivistů na jedné straně a toxických rádobychlapáků na straně druhé.

Ladislav Nosek SJ (autor je rektor baziliky Nanebevzetí Panny Marie na Svatém Hostýně)

Vyšlo v Katolickém týdeníku, kráceno, převzato se svolením autora

Aleš Palán (spoluautor rozhovoru s opatem Tajovským) přináší příběhy lidí, kterým jedna kniha změnila život - třeba změnili práci, přestěhovali se jinam atd. Jedním z těchto lidí je i **P. Pavel Šimák**, rodák z Kamenice nad Lipou. Říká tam mj. to, co loni při Křemešnickém létě: kniha L. Fazekaše o "posvěcení jako službě všedního dne" ho přivedla k péči o lidi na okraji společnosti.

Román slavného autora představuje bohatý život svaté Hildegardy z Bingenu, která ve 12. století patřila k nejznámějším osobnostem v Evropě. Vešla ve známost nejen jako mystička s prorockým obdarováním, ale i jako velmi vzdělaná a činorodá žena. Působila v nesnadných časech křížových výprav, kdy se i mnozí v duchovním stavu odkláněli se od evangelních ideálů.

Podařilo se mu přežít sedm nacistických koncentráků a uprchnout z nejstřeženějších vězení - leopoldovské pevnosti, ale především pomáhal lidem na svobodu a v 50. letech převáděl přes hranice. Brněnský rodák Bohuslav Burian byl roku 1947 vysvěcen na kněze. Měl přezdívky Afričan (chtěl jít na misie do Afriky), Blázen pro Krista nebo Pistolník. Zemřel těsně před amnestií.

"Rybář zase odběhl a my už jenom sledovali, jak hledá tišiny, do kterých rozlévá život. Splýval s přírodou, s Bohem a věčností." Kniha moderátora oblíbeného televizního pořadu Zázraky přírody Vladimíra Kořena přináší pohled člověka, který kolem sebe vidí malé zázraky. Autor moc slovo "Bůh" nepoužívá, přesto vykazuje možná větší úžas k daru života než ti, kteří jím plývají.

"Když jsem se probrala, doktor mi řekl, že jsem měla v sobě tolik drog, že kdyby při mě nestál Bůh, tak jsem umřela. Věděla jsem, že Bůh moji zoufalou modlitbu vyslyšel a že mi dal druhou šanci. Cítila jsem, jak přichází pokoj," vypráví bývalá prostitutka Annie Lobertová, která po konverzi založila mezinárodní společenství Hookers for Jesus.

Před Vánocemi v 52 letech skóroval proti Spartě. Jaromír Jágr neudivuje jen fenomenální kondicí, ale patří mezi několik málo našich sportovců, kteří se veřejně hlásí k víře v Boha "Nikdy jsem neměl žádný konkrétní cíl, ale věřil jsem, že Bůh mi dal nějaký talent, dar, a nechtěl jsem si nikdy v životě vyčítat, že bych ho nevyužil," říká v tomto bilančním rozhovoru legendární sportovec.

P. Petr Soukal se zamýšlí nad tím, že to často není tak, že člověk volá Boha - ale že Bůh sám volá člověka a ptá se ho. Jmenuje řadu biblických postav, kterých se Bůh na něco ptá. Samozřejmě celou věc přesouvá i do dnešní doby. Co když se i nás Bůh třeba ptá, jestli budou naše kostely ještě někdy plné? Záleží jen na tom, jak mu dokážeme odpovědět.

Tip na pouť: Dobrá Voda u Nových Hradů - naše diecéze

Kostel Panny Marie Těšitelky v Dobré Vodě u Nových Hradů je nejnavštěvovanějším poutním místem Novohradských hor. Díky mnoha uzdravením a nespočetnému vyslyšení proseb je nazýváno jihočeskými Lurdy.

Za vznikem poutního areálu stojí zázračný pramen, který byl objeven v 17. století. Na základě vidění ve snu byla u pramene postavena kaplička. Od té doby začaly na místo proudit davy poutníků z Čech i Rakouska. Monumentální chrám, který patří k nejcenějším ukázkám jihočeského baroka, nechal v 18. století postavit Albert Karel hrabě Buquoy. Uvnitř najdeme obraz Panny Marie Utěšitelky.

Po odsunu německého obyvatelstva se Dobrá Voda vylidnila, dílo zkázy dokonal požár roku 1949. Kostel zůstal jako zázrakem uchráněn, přesto sláva poutního místa nezadržitelně upadala. Až po roce 1989 se mohl kostel opět stát společným cílem poutí českých, rakouských a německých katolíků. V rámci tipů na pouť chceme v letošním **Jubilejním roce** představovat **svatá místa**, kde lze vykonáním poutě získat **plnomocné odpustky**, také Dobrá Voda patří mezi ně. (tb)

Soutěž: poznejte fotku

Minulý úkol (vlevo) byl velmi těžký, takže **kapli v Nové Vsi u Božejova** neuhodl nikdo.

Zkusili jsme vpravo vybrat něco lehčího, tipy na fotku posílejte **do 13. 2.** na mazanec@centrum.cz či na WhatsApp (775 269 206).

Výherce obdrží knihu od Matice křemešnické, které tímto děkujeme.

